

سخنان پاپ فرانسیس

دسامبر ۲۰۲۰

۱ دسامبر

بیابید پیوسته دعای سنتی ادونت را تکرار کنیم: “بیا، ای خداوند عیسی” (مکاشفه 22: 20): پیش از ملاقات‌ها، مطالعه، کار و پیش از احکامی که داده می‌شود، در لحظات مهم یا اوقات آزمایش: بیا، ای خداوند عیسی!

۲ دسامبر

امروزه، همچون دیروز، بردگی ریشه در طبیعت شخص انسان دارد که به مردم اجازه می‌دهد تا چون یک شیء تلقی شوند. بردگی ما را “بی‌منزلت” می‌سازد چراکه منزلت هر کسی را از بین می‌برد. فیض خدا زندگی‌ها را تغییر می‌دهد: ما را آنگونه که هستیم می‌گیرد، اما هرگز آنگونه که هستیم رهایمان نمی‌کند. مخاطبان عام

۳ دسامبر

می‌خواهم که با دعاهایم برای نیجریه اطمینان بخشم. شنبه گذشته بیش از یک هزار روستایی بطور بی‌رحمانه‌ای کشته شدند. باشد تا خدا از آنها در آرامش خود استقبال کرده و خانواده‌هایشان را تسلی بخشد، و دل کسانی که مرتکب خشونت‌های شدید مشابه‌ای می‌گردند که نامش را عمیقاً تخطی می‌سازد را دگرگون سازد.

اولین قدم ایمان این است که به خداوند بگوییم که به او و نزدیکی‌اش احتیاج داریم. بنابراین اگر از او نزدیکی‌اش را بخواهیم، به خودمان می‌آموزانیم که مراقب باشیم.

ظرفیت می‌باید «صخره‌ای» باشد که در آن برنامه‌ها و ابتکاراتی ساخته شود تا به نهادهای مدنی این اطمینان را ببخشد که هیچ‌کس، بخصوص کسانی که در بزرگترین مشکلات هستند نادیده گرفته نمی‌شوند. برای "بازسازی بهتر" جامعه‌مان، نیاز است که تلاش‌هایی را برای ظرفیت اشخاص آسیب‌پذیر، برای ترقی مشارکت فعالشان در بر داشته باشد.

۴ دسامبر

بیا، ای خداوند عیسی، دل‌های غافل ما را هوشیار ساز: بگذارید میل دعا کردن و احتیاج به محبت را احساس کنیم.

۵ دسامبر

همانطور که پیش از تولدمان، هر یک از عزیزانمان در انتظارمان بودند، اینک محبت شما در انتظارمان است. و اگر در ملکوت در انتظارمان است، چرا با خواسته‌های زمینی زندگی می‌کنیم؟ هنگامی که نور روز در انتظارمان است، چرا زمانمان را در ظلمت شب هدر می‌دهیم؟

۶ دسامبر

تغییر کردن فیضی است که با قوت از خدا خواسته می‌شود. ما حقیقتاً تغییر یافته‌ایم تا آنجا که روی خود را بر زیبایی، نیکویی و مهربانی خدا می‌گشاییم. سپس آنچه که دروغین و زودگذر است را بخاطر حقیقت، زیبایی و سختی برای همیشه رها می‌کنیم. انجیل امروز

۷ دسامبر

میخواهم به تمامی دکتران و پرستاران نزدیک باشم، چراکه در طول این مدت پاندمی ما را به نزدیکی به تمامی مردان و زنانی که رنج می‌برند، فرا می‌خواند. با تشکر بخاطر نزدیکی شما به آنها، تشکر بخاطر مهربانی‌تان، تشکر بخاطر مراقبت حرفه‌ایتان از بیماران.

۸ دسامبر

زیبایی بی‌عیبی مادرمان بی‌نظیر است، اما گاهی اوقات ما را مجذوب خود می‌سازد. بیایید خود را به او بسپاریم و به گناه "نه" گفته و به فیض "بله" گوئیم. آنجلوس
پس از 150 سال که از اعلام کردن یوسف قدیس بعنوان حامی کلیسای کاتولیک می‌گذرد، می‌خواهم تا برخی از تفکرات شخصی درباره این طرح شگفت‌آور که بسیار به تجربه انسانی خودمان نزدیک است را به اشتراک بگذارم.

۹ دسامبر

خدا به فریاد کسانی که او را فرامی‌خوانند گوش فرا می‌دهد. حتی به تقاضاهای ناخواسته‌مان و چیزهایی که در اعماق قلبمان باقی می‌ماند. پدر می‌خواهد که روحش را به ما بخشد، که هر دعا و دگرگونی هر چیزی را به دلمان می‌افکند. این است تقاضای صبورانه که انتظار را پشتیبانی می‌کند.

۱۰ دسامبر

هر کسی به بخشیدن با شجاعت و قاطعیت برای احترام به حقوق بشر بنیادین هر شخصی، بخصوص اشخاص "نادیدنی" فراخوانده شده است: به تمامی کسانی که گرسنه و تشنه هستند، کسانی که برهنه، بیمار، بیگانه یا زندانی هستند. ای خداوند خدا، با شفاعت مادرانه باکره متبارک لورتو، روحمان را

با بالهای ایمان، امید و نیکوکاری به بالا برافراز و از تمامی کسانی که همچون محافظ آسمانی عبادت می‌کنند، محافظت فرما.

۱۱ دسامبر

مادر عیسی را در سفر به سوی کریسمس همراهی کنید، در این دوران که برای خیلی‌ها دشوار است، بکوشیم تا امید و شادی عظیمی که آمدن پسر خدا در جهان به ما می‌بخشد را دوباره کشف کنیم.

ادونت

۱۲ دسامبر

به تصویر باکره گوادالوپه بنگریم تا بازتاب این سه واقعیت را ببینیم: فراوانی، برکت و موهبت. خدا همواره خود را به فراوانی در "برکتش" می‌بخشد.

۱۳ دسامبر

مریم باکره در سکوت در انتظار کلام نجات خدا بود؛ او گوش فرا داده، استقبال کرده و درک کرد. خدا در او نزدیک گشت. برای همین کلیسا مریم خوانده می‌شود "به دلیل شادمانی ما". شمایل عیسی که در واقعه صحنه تولد عیسی است را برکت می‌دهم. هنگامی که با خانواده‌هایتان در مقابل صحنه تولد عیسی در خانه دعا کردید، اجازه دهید تا به مهربانی عیسی کودک، زاده شده در فقر و ضعیف گشته در میان ما بخاطر عطا کردن محبتش مجذوب شوید.

۱۴ دسامبر

ادونت زمانی است که به ما داده می‌شود تا از خداوند که برای ملاقات ما می‌آید، استقبال کنیم، تا اشتیاقمان به خدا را تحقق بخشیم، به پیشرو نگرسته و خودمان را برای بازگشت مسیح آماده سازیم.

۱۵ دسامبر

دعا کردن افروختن نوری در شب است. دعا ما را از ولرمی زندگی افقی بیدار می‌سازد، نگاهمان را به سوی بالا بر می‌افرازد، ما را با خداوند هماهنگ می‌سازد؛ به خدا اجازه می‌دهد تا به ما نزدیک گردد، لذا ما را از تنهایی آزاد ساخته و به ما امید می‌بخشد.

۱۶ دسامبر

دعا در طول زمان ادونت به ما کمک می‌کند تا بخاطر آوریم که ما خیلی خوب و بهتر از دیگران نیستیم، بلکه تمامی ما گنهکار بوده و نیاز داریم تا تحت پوشش مرحمت خدا باشیم. از خدا می‌خواهم تا در دل‌هایمان احترام به برادرانمان را برانگیزاند، بخصوص به آنهایی که بسیار ضعیف و بی‌پناه هستند، و به کسانی که از آنها استقبال کرده و مراقبت می‌کنند، قوت بخشد، حتی هنگامی که نیاز به محبتی قهرمانانه است.

۱۷ دسامبر

رویدادهایی که امسال رقم خورد، به ما اهمیت مراقبت از یکدیگر و از آفرینش را یاد می‌دهد. لذا موضوع پیغام 54مین روز جهانی صلح را اینگونه انتخاب کردم: "فرهنگ مراقبت چون سفر صلح" «جان ما منتظر خداوند است: او اعانت و سپر ماست. دل ما در او شادی می‌کند» (مزمور

32: 20-21). با اطمینان منتظر خداوند بودن باعث می‌شود تا در لحظات تاریک زندگی، تسلی و شجاعت یابیم.

ادونت

۱۸ دسامبر

دوست داشتن همسایه‌مان همچون خودمان به معنای متعهد شدن به ساختن دنیایی که در آن همه دسترسی به نیکویی‌های زمین را دارند می‌باشد، در آن همه می‌توانند چون اشخاص و همچون خانواده‌هایی گسترش یابند، و در آن حقوق و منزلت اساسی برای همه تضمین می‌شود.

روز مهاجران

شما را به وقف کردن زمان برای دعا، اندیشیدن در نور کلام خدا تشویق می‌کنم تا که روح‌القدس که ساکن می‌گردد، مسیر را برای دنبال کردن و مبدل ساختن دل‌هایمان روشن سازد، چنانکه در انتظار تولد خداوندمان عیسی هستیم.

ادونت

۱۹ دسامبر

درخت کریسمس و صحنه تولد عیسی نشانه‌های امید است، بخصوص در این زمان دشوار. بیایید در منوالی باشیم که در نشانه متوقف نگردیم، بلکه به معنی برسیم، یعنی به عیسی، به محبت خدا که او به ما آشکار ساخت، به نیکویی بی‌انتهایی که او بر جهان می‌تاباند.

۲۰ دسامبر

همبستگی بطور ملموسی در خدمت یافت می‌شود، که می‌تواند به شکل‌های متفاوتی در تلاشی برای خدمت به دیگران گرفته شود. و خدمت به معنای مراقبت از اعضای آسیب‌پذیر خانواده‌مان، جامعه‌مان و مردمان است. روز همبستگی انسانی

در این زمان دشوار، به جای اینکه از این تاسف بخوریم که پاندمی از عمل کردن جلوگیری می‌کند، بیایید برای کسی که حقیرتر است کاری کنیم: نه هدایای بی‌شماری برای خودمان و دوستانمان، بلکه برای نیازمندی که هیچ‌کس به او فکر نمی‌کند!

۲۱ دسامبر

عیسی منتظر نمی‌ماند که نیکو گردیم تا که دوستان بدارد، بلکه خود را به رایگان به ما عرضه می‌کند.

۲۲ دسامبر

کسانی که بحرانی را در نور انجیل نمی‌بینند، محدود به کالبد شکافی یک جسد می‌گردند: بحران را می‌بینند، اما بدون امید و نور انجیل. شادی انتظار برای آمدن نجات‌دهنده که همچون ما انسان شد، دل‌هایمان را سرشار از امید و صلح می‌سازد.

۲۳ دسامبر

اگر پاندمی ما را وادار می‌کند تا بیشتر فاصله بگیریم، عیسی، در صحنه تولد مسیر مهربانی را بخاطر نزدیک گشتن و انسان شدن نمایش می‌دهد. این مسیر را دنبال کنیم.

۲۴ دسامبر

کریسمس جشن عشق خدا به ما است: عشقی الهی که الهام می‌بخشد، هدایت کرده و به درستی تغییر می‌دهد و ترس انسان را با قرار دادن "اطمینان" مغلوب می‌سازد تا که ما را در "راز" آزاد سازد.

۲۵ دسامبر

خدا در نزدیکی ما، با فقر و نیازمندی سکونت گرفت، تا به ما بگوید که با خدمت کردن به فقرا او را دوست می‌داریم. از امشب، همچون آنچه که شاعری نوشت: «مسکن خدا در کنار من است. اثاثیه او، عشق او است»
(امیلی دیکنسون، اشعار، هفدهم).

خدا همچون پسری به دنیا آمد تا فرزندان خدا بودن را به ما عطا کند. چه هدیه شگفت‌انگیزی! امروز خدا ما را شگرف ساخته و به هر یک از ما می‌گوید: "تو یک چیز شگفت هستی".
به ما پسری داده شد. تو هستی، عیسی، پسری که به من فرزند بودن را عطا کرد. تو مرا در تنهایی ترک نکردی، مرا یاری کن تا برادرانت را دل‌داری دهم، چراکه از امشب آنها همه، برادرانم هستند. بذارید به کودک بنگریم و اجازه دهیم تا عطوفتش ما را در بر گیرد.
کریسمس مبارک!

تولد عیسی چیز جدیدی است که هر ساله به ما اجازه می‌دهد تا دوباره متولد سازیم، در او برای مواجه شدن با هر آزمایشی قوت یابیم.

«برای ما کودکی زاده شده است» (اشعیا 9: 5) برای نجات بخشیدن ما آمده بود. او به ما اعلام کرد که درد و بدی کلام آخر نیستند. در خشونت و بی‌عدالتی تسلیم شدن به معنای نادیده گرفتن شادی و امید کریسمس است.

با تشکر از این کودک، همگی ما می‌توانیم به دیدار خدا رفته او را "پدر"، "بابا" صدا بزنیم. همگی می‌توانیم خود را برادران بخوانیم و در حقیقت باشیم: از هر اقلیمی، از هر زبان و فرهنگی، با هویت‌ها و گوناگونی‌مان، با این وجود همگی برادران و خواهران هستیم.

هر شخصی یکی از برادران من است. در هرکسی بازتاب چهره خدا را می‌بینم و در کسانی که رنج می‌برند خداوند را می‌بینم که کمک مرا می‌خواهد. او را در بیمار، فقیر، بیکار، منزوی، مهاجر و پناهنده می‌بینم.

پسر خدا عشق خانوادگی را با تولد یافتن در جسم تقدیس کرد. فکر من در این لحظه به سوی خانواده‌ها می‌رود: سوی کسانی که امروزه نمی‌توانند دوباره ارتباط داشته باشند، همچنین کسانی که مجبور به ماندن در خانه هستند.

کریسمس برای همه فرصت کشف دوباره خانواده چون زادگاه حیات و ایمان می‌باشد؛ محل استقبال از عشق، گفتگو، بخشش، همبستگی برادرانه و شادی مشترک، منبع صلح برای تمامی بشریت است.

۲۶ دسامبر

در این روزها من پیغام‌های آرزوهای خوب را از رم و اقسام دیگر دنیا دریافت کردم. از این رو غیر ممکن است که به هرکسی پاسخ دهم، سپاسگزاری خود را به همه عنوان می‌کنم، بخصوص بخاطر هدیه دعا که مایلم آن را تلافی کنم.

استیفان قدیس اولین شهید، اولین دسته از برادران و خواهران بود که به رساندن نور در تاریکی ادامه داد: هنگامی که او سنگ‌های نفرت را دریافت کرد، با کلمات بخشش جبران کرد. او بدین گونه جهان را دگرگون ساخت. ما نیز می‌توانیم هرروز شرارت را به نیکویی تغییر دهیم. اعمال

محبت تاریخ را عوض می‌کند: حتی کسانی که هرروزه کوچک و پنهان هستند. چراکه خدا تاریخ را از طریق شجاعت فروتنانه کسانی که دعا کرده، عشق ورزیده و می‌بخشند، هدایت می‌کند.

۲۷ دسامبر

تصمیم گرفته‌ام که اعلام کنم یک سال بخصوص را به خانواده اختصاص می‌دهم، که به زودی در مراسم بزرگ یوسف قدیس افتتاح خواهد شد. این مسیر را با خانواده‌های تمام دنیا به خانواده مقدس ناصره بسپاریم.

۲۸ دسامبر

در حالی که فلاکت بشریت این است که هرکسی مسیر خودش را می‌رود، در صحنه تولد همه با عیسی، شاهزاده صلح در شب دنیا هم‌راستا می‌شوند.
صحنه تولد عیسی

۲۹ دسامبر

پسر خدا رانده‌شده زاده شد تا به ما بگوید که هر رانده‌شده‌ای پسر خدا است. همچون کودکی که ناتوان و شکننده به دنیا می‌آید، به دنیا آمد، تا ما بتوانیم که با محبت از سستی خود استقبال کنیم.

۳۰ دسامبر

دیروز زمین‌لرزه‌ای در کرواسی باعث قربانیان و خسارت‌های جدی شد. من نزدیکی خود را به مجروحان و کسانی که تحت تاثیر لرزش بودند عنوان می‌کنم و بخصوص برای کسانی که حیات خود را از دست دادند و خانواده‌هایشان دعا می‌کنم.

دعای سپاسگذاری ، آغاز تشخیص اینکه پیش از آنکه فکر کردن را بیاموزیم، به ما فکر کرده شده است، پیش از آنکه دوست داشتن را بیاموزیم، دوست داشته شده‌ایم، است. اگر اینگونه به زندگی بنگریم، سپس "تشکر" رشته رسانی در روزهایمان می‌شود. پسر خدا از آسمان پایین آمد و برای بردن همگی ما به آسمان بر زمین آمد! این چیزی است که می‌باید تامل کرده و بیاندیشیم، این چیزی است که در کریسمس به آن فکر کنیم.

۳۱ دسامبر

کریسمس جشن عشقی است که جسم پوشیده و در عیسی مسیح برای ما متولد شد. او نور انسان‌ها است که در تاریکی می‌تابد. که به هستی انسان و سرتاسر تاریخ مفهوم می‌بخشد.

از خدا سپاسگزاری می‌کنیم: بخاطر چیزهای خوبی که در دوران پاندمی اتفاق افتاد، بخاطر کسانی که بدون سر و صدا، در جستن این بودند تا به گونه‌ای عمل کنند که بار آزمایش قابل تحمل‌تر شود. برکت و ستایشی که خدا بیشتر دوست دارد، محبتی برادرانه است. بخاطر همین خدا را می‌ستاییم، چراکه باور داریم و می‌دانیم که همه نیکویی که روز به روز در زمین صورت می‌گیرد، در نهایت از او می‌آید.